

Тъменъ се облакъ зададе.
(Жътварска пьсенъ).

Бавничко

119.

Пра- во се плад- не из- пра- ви,
тъ- менъ се о- блакъ за- да- де

Право се пладне изправи,
Тъменъ се облакъ зададе, (2)
До два го орла водѣха.
Вдовица снопе събира,
Тя на орлове думаше:
— „Орлове черни галуни,
Я си поспрете облака
Да си снопитѣ събера,
На кръстци да ги направя.“
Орлове думатъ вдовици:
— „Вдовице, млада вдовице,
Ти си снопитѣ събирай,
Ний ще си минемъ, заминемъ
На Иринъ-Пиринъ планина,
Дето си Стоянъ пладнува,
Пладнува Стоянъ, мандрува,
Тамъ ще да гръмнемъ, да трѣснемъ.“
Орлове облакъ повели,
Повели, че го завели
Надъ Стоянова кошара.
Стоянъ се моли орлове:
— „Облака назадъ върнете,
Че ми е голо стадото,
Че ми сж малки агънца.“
Рукнали силни дъждове,
Забиле страшни градове.
Да знае Стоянъ, да помни,
Кога орлета вземаше,
Че имъ ноктитѣ чупѣше,
Съ сини ги синца нижеше,
На гайдата ги кичеше.“